

## Arrest

nr. 112 263 van 21 oktober 2013  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 juli 2013 heeft ingediend in eigen naam en in de hoedanigheid van de wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind, X, om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 juni 2013 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VERKEYN, die loco advocaat P.-J. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POOTERE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 20 januari 2012 een asielaanvraag in bij de Belgische overheden. Op 27 augustus 2013 nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dienaangaande beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze weigeringsbeslissing werd bevestigd door de Raad bij arrest nr. 96.855 van 12 februari 2013.

1.2. Op 18 september 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris van Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

1.3. Op 3 juni 2013 diende verzoekster een tweede asielaanvraag in.

1.4. Op 5 juni 2013 nam de gemachtigde een beslissing houdende weigering tot inoverwegingname van de asielaanvraag (bijlage 13quater). Verzoekster werd op hiervan op dezelfde dag in kennis gesteld. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

*“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;*

*Overwegende dat*

*de persoon die verklaart te heten G. L.*

*geboren te Ghazni , op (in) 01.01.1964*

*en van nationaliteit te zijn : Afghanistan*

*die een asielaanvraag heeft ingediend op 03.06.2013 (2)*

*Overwegende dat betrokkene op 20.01.2012 een eerste asielaanvraag indiende die op 27.08.2012 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 14.02.2013 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 03.06.2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat zij niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verwijst naar de documenten die haar man in het kader van zijn tweede asielaanvraag heeft neergelegd. Overwegende dat de tweede asielaanvraag van haar man op 05.06.2013 door DVZ werd afgesloten met een beslissing 'weigering in overwegingname'. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze het niet eens zou zijn met haar beslissing van het CGVS. Overwegende dat betrokkene vrij was hiertegen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beroep in te dienen binnen de wettelijk vastgelegde termijn, en dat de RW de beslissing van het CGVS bevestigde. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze niet zou kunnen terugkeren naar haar land van herkomst aangezien ze binnen de twee dagen gedood zouden worden door de herders in Ghazni of door de mensen die bij hen binnengevallen zouden zijn in Kabul, Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op haar initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RVV. Overwegende dat het asielrelaas steunt op de asielmotieven van haar man en er voor deze laatste een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag werd genomen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze maandelijks contact zouden hebben met haar broer en haar schoonmoeder, maar dat de frequentie van hun contact hoger geweest zou zijn toen ze de documenten nodig hadden. Overwegende dat deze verklaring geen ander licht werpt op de eerder aangehaalde asielmotieven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar moeder ziek zou zijn (hartproblemen). Overwegende dat dit behoort tot de privésfeer van de betrokkene en dus buiten het toepassingsgebied van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming valt. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchteling en conventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.*

*De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.*

*Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980*

*§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde, land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.*

*De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 21.09.2012 & 21.02.2013 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.*

*In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.”*

## 2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen uitspraak moet worden gedaan over de kosten van het geding en er a fortiori niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekster te leggen.

## 3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: EVRM). Het middel wordt als volgt toegelicht:

*“Schending art. 51/8 Vreemdelingenwet*

*Schending materiële motiveringsplicht*

*Schending artikel 3 EVRM*

*II.1.1. Art. 51/8 Vreemdelingenwet luidt:*

*[Art. [51/8], [De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Geneve, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4.] De nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.*

*[De minister of diens gemachtigde moet echter de asielaanvraag in aanmerking nemen indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4,3°, of 57/10].*

*Een beslissing om de verklaring niet in aanmerking te nemen is alleen vatbaar voor een beroep tot nietigverklaring bij [de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen], Er kan geen vordering tot schorsing tegen deze beslissing worden ingesteld.]*

*II.1.2. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (d.w.z. de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.*

*Algemeen wordt aangenomen dat de materiële motiveringsverplichting een procedureel en een inhoudelijk voorwerp heeft.*

*De inhoudelijke motiveringsplicht gebiedt dat de motieven waarop een bestuurshandeling rust, deugdelijk zijn: de beslissing moet gedragen worden door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn.*

*II.1.3. In de bestreden beslissing valt er te lezen:*

*(...)Overwegende dat betrokkene op 03.06.2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat zij niet terugkeerde naar haar land van herkomst.*

*Overwegende dat betrokkene verwijst naar de documenten die haar man in het kader van zijn tweede asielaanvraag heeft neergelegd. Overwegende dat de tweede asielaanvraag van haar man op 05.06.2013 door DVZ werd afgesloten met een beslissing 'weigering in overwegingname' Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze het niet eens zou zijn met haar beslissing van het CGVS. Overwegende dat betrokkene vrij was hiertegen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beroep in te dienen binnen de wettelijk vastgelegde termijn, en dat de RVV de beslissing van het CGVS bevestigde. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze niet zou kunnen terugkeren naar haar land van herkomst aangezien ze binnen de twee dagen gedood zouden worden door de herders in Ghazni of door de mensen die bij hen binnengevallen zouden zijn in Kabul. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op haar initiele vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RVV. Overwegende dat het asielaanvraag steunt op de asielmotieven van haar man en er voor deze laatste een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag werd genomen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze maandelijks contact zouden hebben met haar broer en haar schoonmoeder, maar dat de frequentie van hun contact hoger geweest zou zijn toen ze de documenten nodig hadden. Overwegende dat deze verklaring geen ander licht werpt op de eerder aangehaalde asielmotieven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar moeder ziek zou zijn*

(hartproblemen). Overwegende dat dit behoort tot de *privesfeer* van de betrokkene en dus buiten het toepassingsgebied van de Conventie van Geneve of de subsidiaire bescherming valt. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of het /open van een reeel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980. (...)"

11.1.4. Verzoekende partij baseert zich grotendeels op het vluchtrelaas van haar man. Hieronder wordt dan ook gemotiveerd zoals bij haar man:

11.1.5. In de bestreden beslissing van haar man wordt dus gesteld dat de nieuwe elementen die verzoekende partij bijbracht bij haar tweede asielaanvraag, m.n. Overwegende dat betrokkene een bevestigingsbrief (aangevraagd door zijn schoonbroer Bismallah) bij de politie van de 6e wijk in Kabul (laatste handtekening dd. 18.04.2013) waarin de inval van gewapende mannen wordt bevestigd. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene een bevestigingsbrief (aangevraagd door zijn schoonbroer Bismallah) bij het districtshuis dd. 31.03.2013 voorlegt waarin de dorpsbewoners van het dorp informatie geven die bevestigd wordt door de provincieraad. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene een enveloppe met waybill dd. 21.04.2013 voorlegt gericht aan Hisari Hamidullah (aangezien ze op dat moment geen verblijfplaats hadden). Overwegende dat deze enveloppe enkel bewijst dat er een verzending naar Hisari Hamidullah gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn., niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van de Belgische instanties kunnen wijzigen, aangezien er geen geloof gehecht werd aan het asielrelaas van verzoekende partij tijdens haar vorige asielprocedures.

De nieuwe asielaanvraag van verzoekende partij sluit volledig aan bij haar vorige asielaanvraag. Volgens verwerende partij zouden de nieuwe elementen geen nieuwe gegevens betreffen waaruit zou blijken dat zij ernstige aanwijzing heeft op een gegronde vrees voor vervolging. Het feit dat dergelijke officiële documenten niet in overweging worden genomen, is werkelijk onbegrijpelijk.

Verzoekende partij is werkelijk ten einde raad. Wat moet zij nog kunnen voorleggen opdat verwerende partij haar zou geloven?

De nieuwe elementen die verzoekende partij thans voorlegt bewijzen ontegensprekelijk dat verzoekende partij nog steeds problemen heeft in Afghanistan, aangezien de herders nog steeds op zoek zijn naar haar. Dit blijkt uit de neergelegde stukken.

Het betreft documenten uit Kaboel en een uit Ghazni. De documenten werden opgesteld door de politiechef, gelegaliseerd door de politie en daarna nogmaals door de provinciale raad gelegaliseerd. Als dat geen officiële documenten zijn, dan weet verzoekende partij het ook niet meer. Verwerende partij herhaalt meerdere keren dat de documenten een gesolliciteerd karakter zouden hebben, elk verkregen document heeft immers een gesolliciteerd karakter als deze na het afsluiten van de eerste asielprocedure moeten overgebracht worden van Afghanistan naar België.

Enerzijds mag client nieuwe elementen aanbrengen om haar asielrelaas te bewijzen, maar als zij deze aanbrengt wimpelt verzoekende partij deze gemakkelijk af door te stellen dat een gesolliciteerd karakter hebben. Dit is niet redelijk. Verwerende partij maakt het onmogelijk aan verzoekende partij om haar asielrelaas te bewijzen.

II.1.6. De verwerende partij gebruikt wederom de volgende stelling:

"Overwegende dat betrokkene een enveloppe met waybill dd. 21.04.2013 voorlegt gericht aan Hisari Hamidullah (aangezien ze op dat moment geen verblijfplaats hadden). Overwegende dat deze enveloppe enkel bewijst dat er een verzending naar Hisari Hamidullah gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn."

Uw Raad heeft in arrest 91 966 dd. 22 november 2012 - waar de beslissing van de DVZ vernietigd werd - het volgende gezegd over bovenstaande redenering:

2.5. De overweging in de bestreden beslissing "Overwegende dat de betrokkene een enveloppe naar voren brengt waarin het document verstuurd geweest zou zijn waarbij opgemerkt moet worden dat een enveloppe enkel is wat ze is, een enveloppe, zonder aanduiding van wat ze bevat zou hebben kan de bestreden beslissing op zich niet schragen aangezien het een dermate. stereotiepe motivering is die elke toepassing van artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet uitsluit.

In casu is deze motivering van Uw Raad dus wederom van toepassing.

II.1.7. De verwerende partij herhaalt meermaals in de thans bestreden beslissing dat tijdens de eerste asielprocedure geen geloof werd gehecht aan de asielmotieven van verzoekende partij door de CGVS en vervolgens door de RvV. De verwerende partij meent dan ook dat zij zich ertoe kan beperken enkel de nieuw aangebrachte elementen of feiten te onderzoeken.

In beginsel is het RvV bij de behandeling van een meervoudige asielaanvraag gebonden door gezag van gewijsde, maar er kan sprake zijn van een uitzondering, zoals in de arresten van de Raad van State nr. 214704 van 19 juli 2011 en de RvV nr. 28796 van 16 juni 2009 aangegeven:

"wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen".

Verder dient er rekening gehouden worden met alle elementen (ook van vorige asielprocedures) bij het behandelen van een meervoudige asielaanvraag (RvSt ibidem p.7):

"Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput; Bij een beoordeling van een latere asielaanvraag mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak over de eerdere asielaanvraag doen. Pit neemt echter niet wea dat de Raad voor Vreemdelinaenbetwistinaen bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen. ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afaeleod. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende asielprocedures zijn afgelegd.

De verzoekende partij is bovendien van mening dat het begrip 'nieuw element' geen obstakel mag zijn bij de inschatting van een verdedigbare grief onder artikel 3 EVRM (of onder artikelen 48/3 en 48/4 VW voor zover dat "artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet." CCE nr. 77 655 van 20 maart 2012);

Zoals het Grondwettelijk Hof heeft gesteld over artikel 39/76 VW:

"6.6.5. Hoewel de bewoordingen van het derde lid van artikel 39/76, § 1, van de wet van 15 december 1980, en met name het gebruik van het werkwoord « kan », het mogelijk iijken te maken dat de Raad beslist om geen rekening te houden met nieuwe gegevens, zelfs wanneer de drie cumulatieve voorwaarden zijn vervuld, moet die bepaling, teneinde in overeenstemming te zijn met de wil van de wetgever om aan de Raad een bevoegdheid met volle rechtsmacht ter zake toe te kennen, in die zin worden gelezen dat zij de Raad ertoe verplicht elk nieuw gegeven te onderzoeken dat de verzoeker voorlegt en dat van dien aard is dat het op zekere wijze het gegronde karakter van het beroep kan aantonen, en daarmee rekening te houden, op voorwaarde dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat zij dat nieuwe gegeven niet eerder in de procedure kon meedelen. "GWH nr. 148/2008 van 30 oktober 2008.

Er dient daarnaast opgemerkt te worden dat het EHRM, bij het onderzoek naar een mogelijke schending van artikel 3 EVRM, geen tijdsgebonden voorwaarde oplegt bij het in aanmerking nemen van gegevens. In de volgende zaak velt het Hof een inhoudelijk oordeel over nieuwe stukken zonder rekening te houden met het feit dat deze laattijdig door de verzoeker naar voor gebracht werden. (zie bvb Hilal v UK Application no. 45276/99-6 March 2001.)

Volgens de verklaringen van verzoekende partij bij haar eerste, tweede en tevens uit haar derde asielaanvraag blijkt dat er wel degelijk 'mogelijks' een schending van artikel 3 EVRM kan plaatsvinden.

II.1.8. Er dient ook gezegd dat de verzoekende partij bij haar tweede asielaanvraag wel degelijk nog 'nieuwe elementen' mag aanbrengen die haar verhaal bevestigen.

De verwerende partij is blijkbaar de mening toegedaan dat nieuwe gegevens in de zin van art. 51/8 Vreemdelingenwet alleen maar betrekking mogen hebben op feiten die zich hebben voorgedaan na het afsluiten van de eerste asielprocedure van de verzoekende partij en dus niet kunnen betrekking hebben op nieuwe bewijsstukken - dit zijn dus bewijsstukken die dateren na het afsluiten van de vorige asielprocedure van de verzoekende partij - die weliswaar betrekking hebben op feiten die reeds geëvalueerd en beoordeeld werden in het kader van de eerste asielprocedure van de verzoekende partij.

Het standpunt van de verwerende partij komt er in feite op neer dat een kandidaat asielzoeker, na het afgewezen zien van een asielverzoek, enkel nog asiel kan aanvragen in België indien in zijn of haar land van herkomst zich feiten voordeden nadat hij of zij dus zijn land van oorsprong reeds verlaten zou hebben.

Dit is uiteraard absurd.

Het is immers bijna onmogelijk in te denken dat er in het land van herkomst van gelijk welke afgewezen kandidaat asielzoeker, er zich na het vertrek van deze kandidaat asielzoeker, er zich nog feiten zouden voordoen die aanleiding zouden kunnen geven tot een erkenning van vluchteling in de zin van art. 48/3 Vreemdelingenwet, maar dat deze feiten volledig vreemd zouden zijn aan de asielmotieven die de kandidaat vluchteling inriep gedurende zijn vorige asielprocedure.

Dit kan en is niet de bedoeling geweest van de wetgever bij art. 51/8 Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij meent dan ook dat deze opvatting van de verwerende partij strijdt met art. 51/8 Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij is immers de mening toegedaan dat een nieuw bewijs, quod in casu, van een vroegere situatie tevens een nieuw gegeven uitmaakt in de zin van art. 51/8 Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij wenst in dit opzicht te verwijzen naar Arrest nr. 135.133 van de Raad van State dd. 21 September 2004.

In dit arrest is de volgende overweging te lezen die naadloos aansluit bij de opvatting van de verzoekende partij m.b.t. het art. 51/8 Vreemdelingenwet.

Considerant que l'element nouveau au sens de l'article 51/8 pre cite, qui justifie un nouvel examen de la demande d'asile, peut avoir trait e des faits ou des situations qui se sont produits apres la derniere phase de la procedure au cours de laquelle ies demandeurs d'asile auraient pu les fournir, mais aussi consister en une preuve nouvelle d'une situation anterieure;<sup>1</sup>

De verzoekende partij kan tevens verwijzen naar Arrest 97.954 van de Raad van State dd. 25 juli 2001.

Considerant qu' il ressort du dossier administratif et de la demande de suspension qu'a l'appui de sa seconde demande d' asile la requerante a invoque deux elements, a savoir une lettre datee du 30 juin 2001 emanant d'une de ses sceurs et adressee a une autre de ses soeurs ainsi qu'une communication telefonique farsant etat d'interrogatoires et de perquisitions au domicile de la soeur de la requerante; que sil peut etre admis que ne constituent pas des elements nouveaux obligeant l'administration prendre en consideration une nouvelle demande d'asile, des elements de preuve que la requerante aurait pu produire l'appui de sa premiere demande, constitue cependant un element nouveau la preuve nouvelle d'une situation anterieure; qu'en l'espece la lettre du 30 juin 2001 peut constituer un element nouveau au sens de l'article 51/8 de la loi du 15 decembre 1980; que l'exception ne peut etre retenue ;<sup>2</sup>

II.1.9. Door deze nieuwe documenten wordt wel degelijk de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij bevestigd en wordt daarenboven de ACTUELE/TOEKOMSTIGE vrees voor vervolging van verzoekende partij aangetoond.

Zoals hierboven reeds beschreven verwijst de verwerende partij in haar motivering naar de eerste negatieve asielbeslissing van verzoekende partij. Het is alsof de

1 Vrije vertaling: Overwegende dat een nieuw element in de zin van art. 51/8, dat een nieuw asielonderzoek rechtvaardig, betrekking kan hebben op feiten of situaties die zich reeds hadden voorgedaan na de laatste fase van de procedure van de eerste asielaanvraag, maar dat deze ook betrekking kunnen hebben tot een nieuw bewijs van een reeds gekende situatie.

2 Overwegende dat voortvloeit uit het administratief dossier en uit de vraag tot schorsing van de tweede asielaanvraag, heeft de verzoekende partij twee nieuwe gegevens aangebracht, te weten een brief gedateerd op 30 juni 2001 afkomstig van een van de zussen en geadresseerd aan een andere zus van de verzoekende partij, alsook een telefonische communicatie houdende de ondervragingen en vervolgingen ten huize van de zus van de verzoekende partij; dat als aanvaard kan worden dat dit geen nieuwe elementen vormen die de overheid verplichtte tot het in overweging nemen van een nieuwe asielaanvraag, deze elementen die de verzoekende partij had kunnen voorleggen in het kader van haar eerst asielaanvraag, vormt nochtans een nieuw bewijs van een vroegere situatie; hieruit volgt dan ook dat de brief van 30 juni 2001 wel een nieuw element kan vormen in de zin van art. 51/8 van de Wet van 15 december 1980; dat de exceptie dan ook niet kan weerhouden worden; verzoekende partij reeds van tevoren geen tweede kans verdient en dat zij geen enkel nieuw element zou kunnen aanbrengen opdat de verwerende partij zou geloof hechten aan haar asielrelaas.

De manier waarop de verwerende partij alles in twijfel trekt is echter niet redelijk en doet bijna het vermoeden rijzen dat ze is ingegeven door vooringenomenheid. Het lijkt zelfs zo dat de verzoekende partij en haar asielverhaal niet kan bewijzen omdat de verwerende partij het sowieso toch niet gelooft.

II.1.10. Een uitwijzing van verzoekende partij zou tevens een schending van artikel 3 EVRM uitmaken. Artikel 3 EVRM verbiedt dat personen worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Een gedwongen terugkeer naar Afghanistan zou niet enkel een ernstige aantasting van de levenskwaliteit van de verzoekende partij inhouden, maar zou ook een schending van artikel 3 EVRM inhouden. Artikel 3 EVRM verbiedt dat personen worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

II.1.11. Bijgevolg is er hier sprake van een schending van de materiele motiveringsplicht, artikel 3 EVRM en schending van artikel 51/8 wat betreft het aanbrengen van nieuwe elementen die wel degelijk bewijzen dat de verzoekende partij gevaar loopt in haar regio.

### III. MOEILIJK IE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL

Omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Overeenkomstig artikel 39/82, §2 van de Vreemdelingenwet dient de verzoekende partij aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te berokkenen.

Verzoekende partij is dus niet gehouden om het bewijs te leveren dat zij met zekerheid een nadeel zal ondergaan, maar dat een risico voor zulks bestaat.

*Een gedwongen terugkeer naar Afghanistan zou niet enkel een ernstige aantasting van de levenskwaliteit van de verzoekende partij inhouden, maar zou ook een schending van artikel 3 EVRM inhouden. Artikel 3 EVRM verbiedt dat personen worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.*

*Verzoekende partij wordt nog steeds gezocht in Afghanistan en riskeert immers vermoord te worden.*

*Het feit dat de verzoekende partij bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing het huidig beroep niet verder kan opvolgen, constitueert zeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in haar hoofdfe.*

3.2. De verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen op dat de uiteenzetting van verzoekster hoofdzakelijk gericht is tegen de beslissing waarbij de tweede asielaanvraag van verzoeksters echtgenoot niet in overweging werd genomen. De verwerende partij houdt voor dat de uiteenzetting van verzoekster dus niet gericht is tegen de motieven van de bestreden beslissing. Ze stelt dat middelen die geen betrekking hebben op de bestreden beslissing, niet ontvankelijk zijn.

3.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster en haar echtgenoot op dezelfde dag een tweede asielaanvraag indienden en dat ze beiden werden gehoord n.a.v. deze tweede asielaanvraag op 5 juni 2013.

De Raad stelt vast dat het administratief dossier een verslag bevat dat werd opgemaakt n.a.v. het gehoor van verzoekster in het kader van haar tweede asielaanvraag. Uit dit gehoorverslag blijkt dat verzoekster verwees naar documenten die door haar echtgenoot werd voorgelegd in het kader van zijn tweede asielaanvraag. Uit het gehoor blijkt dat ze meldde niet te kunnen terugkeren naar Ghazni noch naar Kabul. Zij voegde daarbij toe *“Wat mijn man heeft verteld, is ook van toepassing op mij.”*

Aldus blijkt dat verzoekster haar tweede asielaanvraag verbond aan de tweede asielaanvraag van haar echtgenoot.

Hoewel verzoekster een tweede asielaanvraag in eigen naam indiende, blijkt uit het administratief dossier dat verzoekster zich bij haar tweede asielaanvraag nagenoeg integraal steunde op de asielmotieven van haar man en op de documenten die haar man bij zijn tweede asielaanvraag heeft neergelegd. Dit wordt trouwens door de verwerende partij bevestigd in de nota met opmerkingen.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk gesteld: *“Overwegende dat het asielrelaas steunt op de asielmotieven van haar man en er voor deze laatste een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag werd genomen.”*

Het kan verzoekster dan ook niet ten kwade wordt geduid dat zij in haar verzoekschrift een middel ontwikkelt dat eveneens werd aangewend in het beroep tegen de beslissing houdende weigering tot inoverwegingneming van de tweede asielaanvraag van haar echtgenoot.

3.4. De zaak van de echtgenoot is bij de Raad gekend onder het rolnummer 132.090. De Raad heeft bij arrest nr. 111.399 van 7 oktober 2013 de beslissing houdende weigering tot inoverwegingneming van de tweede asielaanvraag van haar echtgenoot vernietigd om volgende reden:

*“3.3 De verzoeker voert een schending aan van de materiële motiveringsplicht. Hij betoogt onder meer dat het onredelijk is om officiële documenten opgesteld door de politiechef, gelegaliseerd door opeenvolgend de politie en de provinciale raad niet als nieuwe elementen in aanmerking te nemen omdat zij een gesolliciteerd karakter vertonen. De verzoeker wijst er op dat in se elk document dat na het afsluiten van de eerste asielprocedure vanuit Afghanistan naar België wordt overgebracht, een gesolliciteerd karakter heeft zodat het onredelijk is om stukken op die basis af te doen.*

*In de nota met opmerkingen wordt niet ingegaan op het concrete betoog omtrent de problematiek van het gesolliciteerd karakter van de door de verzoekers bijgebrachte documenten. De loutere verwijzing naar een arrest van de Raad, waarbij de verweerder echter niet verduidelijkt in hoeverre de feitelijke en juridische omstandigheden die tot dit arrest aanleiding hebben gegeven vergelijkbaar zijn met het specifieke geval van de verzoekers, is niet dienstig.*

*3.4 De Raad merkt vooreerst op dat het bij de beoordeling van de materiële motivering niet tot zijn bevoegdheid behoort om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.*

*De materiële motiveringsplicht dient te worden beoordeeld in het licht van de toepassing van het tevens door de verzoeker aangevoerde artikel 51/8 lid van de vreemdelingenwet, waarop de bestreden beslissing is gegrond.*

*Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag. Het eerste lid van dit artikel, zoals van kracht op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, luidt als volgt:*

*“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”*

*De bevoegdheid die artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet de verweerder op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing toekende, is beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Vluchtelingenconventie), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.*

*Hieruit kan worden afgeleid dat de aangebrachte gegevens:*

- nieuw moeten zijn, dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag;*
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen;*
- relevant moeten zijn, dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.*

*Deze voorwaarden dienen cumulatief vervuld te zijn.*

*3.5 Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat aan de verzoeker bij zijn tweede asielaanvraag twee documenten neerlegde alsook een enveloppe waarmee deze documenten zouden zijn opgestuurd. De documenten betreffen enerzijds een aangifte bij de veiligheidspolitie dd. 18 april 2013 en anderzijds een aangifte bij het districtshuis dd. 31 maart 2013. Aan de verzoeker werden vervolgens een aantal vragen gesteld in verband met de door hem als nieuw bijgebrachte documenten en uit de stukken van het dossier blijkt dat dat hij hierop als volgt antwoordde:*

*“16 Op basis van welke nieuwe elementen (feiten, documenten of andere stukken) vraagt u opnieuw asiel aan? Geef kort een overzicht van deze elementen. Houden deze verband met uw eerdere aanvra(a)g(en)? Indien ja, licht dit verband toe? Waarom kon u deze elementen niet eerder aanbrengen?*

*Aangifte bij het districtshuis door mijn schoonbroer B(...) (broer van mijn vrouw). Het cgvs zei tegen mij dat mijn afkomst niet van Ghazni was en dat ik geen bewijzen had voor mijn verhaal. De aangifte werd doorgestuurd naar de veiligheidspolitie om informatie te vragen, omdat zij hier zelf niets van wisten. De veiligheidspolitie heeft op hun beurt informatie gevraagd aan dorpsbewoners en zij hebben allen op de achterzijde van het document getekend en hun vingerafdruk gezet. Ten laatste is de brief teruggekeerd naar de provincieraad en werd daar uiteindelijk bevestigd.*

*Aangifte bij de politie van 6e wijk Kabul. Het is een aangifte van mijn schoonbroer B(...). Hij is gaan vragen om de datum van de inval van de gewapende mannen bij mijn thuis. Mijn vrouw raakte daarbij gewond aan haar schouder. Wij zijn toen ook naar een ziekenhuis van het rode kruis in de 6e wijk te*

Kabul geweest voor verzorging. Zij bevestigen dat ook in deze aangifte. Ook onze burens in de 6e wijk te Kabul hebben de inval van de gewapende mannen bevestigd. Ook het hoofd van de 6e wijk heeft het bevestigd.

(...)” (gehoorverslag Dienst Vreemdelingen zaken dd. 5 juni 2013, vraag 16).

Uit het administratief dossier, waarin zich de documenten in kwestie bevinden, blijkt tevens dat deze documenten tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingen zaken werden vertaald. De volgende vertaling is opgenomen in het gehoorverslag van 5 juni 2013:

“Aangifte bij het districtshuis:

(...).

Vertaling van de aangifte:

Hoek linksboven: aangifte van B(...), zoon van G(...) A(...), schoonbroer van N(...) M(...). Gericht aan districtshuis van Khojamari, provincie Ghazni.

Geachte jullie weten dat door gevechten tussen herders en bewoners van Karez, een persoon van de herders en een persoon van de dorpsbewoners werden gedood. De dorpsbewoner heette A(...) zoon van R(...) A(...). Daarna hebben de herders N(...) M(...) G(...) zoon van G(...) M(...), bewoners van dorp Karez, bedreigd. Daarna heeft hij de regio verlaten en is gevlucht. Ik wil graag van jullie een verklaring en bevestiging van zijn problemen en dat hij de regio is ontvlucht.

Brief doorgestuurd naar veiligheidspolitie van Khoja Mari voor meer informatie over de aangifte van deze persoon. Datum 11.01.1392 (=31.03.2013). Getekend (geen naam).

Veiligheidspolitie vraagt meer informatie aan de dorpsbewoners van Karez, distr. Khoja Mari, over de bedreiging van deze persoon door herders. Datum: 11.01.1392. Ondertekend door de commandant van de veiligheidsdienst van Khoja Mari (geen naam).

Achterzijde: wij zijn bewoners van Karez en wij verklaren en bevestigen dat N(...) M(...) en zijn familie werden bedreigd door de herders. Ondertekend en getekend + vingerafdrukken van: G(...) H(...), S(...) H(...), I(...), M(...) T(...), M(...) A(...), M(...) I(...), H(...),

#### MOTIEVEN

M(...) A(...), M(...) M(...), M(...) A(...), A(...).

Veiligheidspolitie schrijft: op basis van de verklaring van de dorpsgenoten bevestigen wij dat hij bedreigd werd door de herders. Getekend + stempel van veiligheidspolitie van distr. Khoja Mari.

Brief doorgestuurd naar provincieraad: Wij bevestigen zijn problemen op basis van de verklaringen van de dorpsgenoten van dorp Karez, distr. Khoja Mari. Getekend + stempel van provincieraad Ghazni.

(...)

- Aangifte bij politie van 6e wijk te Kabul:

(...)

Vertaling van de aangifte:

Nummer. 124013

Aangifte gedaan door. B(...) zoon van G(...) A(...) Adres: 6e wijk stad Kabul, provincie Kabul.

Gericht aan de commandant van de veiligheidsdienst van de provincie Kabul.

Op 25 of 26.02.1371 (= 15 of 16.05.1992) zijn gewapende mannen binnengevallen in het huis van mijn schoonbroer N(...) M(...), zoon van G(...) A(...) in Pol-e-Sokhta, 6e wijk, Kabul. Dit gebeurde 's nachts. Mijn zus L(...) raakte daarbij gewond aan haar schouder. Na behandeling bij de dokter, hebben zij Kabul verlaten uit angst dat men opnieuw zou binnenvallen, naar provincie Ghazni. Ik wil dat jullie bevestigen dat zijn problemen echt gebeurd zijn.

Brief werd doorgestuurd naar de politie van de 6e wijk van Kabul.

Achterzijde: Politie vraagt informatie aan de wijkbewoners en het hoofd van de wijk op 21.01.1392 (=10.04.2013). Vingerafdrukken en namen van bewoners Pol-e-Shokhta: H(...) A(...), A(...), M(...), R(...), M(...) E(...), A(...) J(...), N(...) A(...), Q(...) A(...), M(...) J(...), Z(...) M(...), J(...), A(...) A(...).

Districtshoofd schrijft: Op basis van informatie van de wijkbewoners en de burens is er in het jaar 1371 in Pol-e-Sokhta 6e wijk een inval gebeurd door gewapende mannen in het huis van N(...) M(...) zoon van G(...) M(...). Zijn vrouw is gewond geraakt en haar naam is L(...). Getekend door A(...) H(...) M(...) J(...) en gestempeld (wijkhoofd). Getekend en gestempeld door het 'gemeentehuis' van de 6e wijk + 'Wat de wakil schreef, bevestigen wij'.

Voorkant linksonder: Met de informatie van het hoofd van de 6e wijk en de gemeente van de 6e wijk en de wijkbewoners, bevestigen wij zijn aangifte. Getekend op 29.01.1392 (= 18.04.2013) door de veiligheidspolitie van de 6e wijk.”

In de bestreden beslissing wordt omtrent beide documenten als volgt gemotiveerd:

*“Overwegende dat betrokkene een bevestigingsbrief (aangevraagd door zijn schoonbroer B(...)) bij de politie van de 6e wijk in Kabul (laatste handtekening dd. 18.04.2013) waarin de inval van gewapende mannen wordt bevestigd. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene een bevestigingsbrief (aangevraagd door zijn schoonbroer B(...)) bij het districtshuis dd. 31.03.2013 voorlegt waarin de dorpsbewoners van het dorp informatie geven die bevestigd wordt door de provincieraad. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft.”*

*Vervolgens gaat de verweerder in de bestreden beslissing in op de door de verzoeker voorgelegde enveloppe alsook op de overige verklaringen die de verzoeker aflegde tijdens het gehoor van 5 juni 2013, waarbij deze verklaringen echter niet worden betrokken op de door de verzoeker bijgebrachte documenten maar waarbij enkel wordt geoordeeld dat de verzoeker zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn en waarbij louter wordt verwezen naar de “negatieve beslissing” van het commissariaat-generaal inzake verzoekers eerste asielaanvraag die door de Raad werd bevestigd. De verweerder concludeert dat “betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980” zodat “De bovenvermelde aanvraag niet in overweging [wordt] genomen.”*

*De Raad stelt dan ook vast dat de bestreden beslissing specifiek met betrekking tot de aangiften van verzoekers schoonbroer B(...) bij de politie en bij het districtshuis zich beperkt tot de motivering dat deze documenten een gesolliciteerd karakter vertonen om hieruit af te leiden dat deze documenten niet kunnen worden aanvaard als nieuw gegeven in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet, dit zijn met name “nieuwe gegevens [...] met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.” De vraag die hier aan de orde is, is dus of het enkele gegeven dat de door de verzoeker aangebrachte documenten een gesolliciteerd karakter vertonen, in redelijkheid kan volstaan om deze documenten niet als nieuw gegeven in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet in aanmerking te nemen.*

*De Raad is van oordeel dat deze vraag ontkennend moet worden beantwoord. Hoewel de verweerder correct vast stelt dat de door de verzoeker aangebrachte aangiften “gesolliciteerd” zijn, nu uit deze stukken zelf blijkt dat ze werden opgesteld na een uitdrukkelijke vraag hiertoe van de schoonbroer van de verzoeker, kan echter niet worden ingezien waarom het loutere gegeven dat aan bepaalde instanties in het land van herkomst werd verzocht een document op te maken zou impliceren dat de documenten die deze instanties opstelden op zich niet voldoen aan de hierboven geschetste cumulatieve voorwaarden om als nieuw gegeven in de zin van toenmalig artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet te worden weerhouden. Het gegeven dat een document op vraag werd opgesteld, hetgeen de betekenis is van de term “gesolliciteerd”, houdt met name op zich geen verband met het al dan niet nieuw en relevant karakter van het stuk of de vraag of dit stuk betrekking heeft op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.*

*De Raad kan de verzoeker dan ook volgen in zijn betoog dat het kennelijk onredelijk is om de door hem voorgelegde aangiften louter omwille van hun gesolliciteerd karakter niet in aanmerking te nemen. In een procedure waarin op de vreemdeling die een volgende asielaanvraag indient de bewijslast rust om nieuwe gegevens aan te brengen, kan het niet volstaan om een document niet als nieuw gegeven te weerhouden louter omdat dit gesolliciteerd is en zonder de inhoud of de herkomst ervan te betrekken bij de motivering. Deze vaststelling geldt in casu des te meer nu het gaat om documenten waarin bepaalde Afghaanse overheidsinstanties, met name de veiligheidspolitie van het district Khoja Mari, de veiligheidspolitie van de 6e wijk te Kaboel en de provincieraad van Ghazni na een onderzoek ter plaatse de door verzoekers schoonbroer in zijn aangifte vermelde feiten, hebben bevestigd.*

*De bestreden beslissing schendt op dit punt dan ook de materiële motiveringsplicht. Het middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te vernietigen, de overige aangevoerde schendingen dienen niet te worden onderzocht.”*

3.5. Aangezien verzoekster zich voor haar tweede asielaanvraag baseerde op de asielmotieven van haar echtgenoot wat in de bestreden beslissing wordt bevestigd (*“Overwegende dat het asielrelaas steunt op de asielmotieven van haar man en er voor deze laatste een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag werd genomen.”*) en aangezien de beslissing houdende de niet in overwegingname van de asielaanvraag van haar echtgenoot werd vernietigd door de Raad, dient ook deze bestreden beslissing in hoofde van verzoekster te worden vernietigd.

#### 4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

### OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

#### Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 juni 2013 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag, wordt vernietigd.

#### Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend dertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. J. GHEYLE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. GHEYLE

M. MAES